

## EXPUNERE DE MOTIVE

Potrivit Interpol, în anul 2022 România se afla pe primul loc la traficul de persoane, peste 7000 de copii și adulți fiind scoși din țară.

Astfel, printre scopurile vizate se numără:

- prostituție, fiind racolați copii între 12-13 ani;
- trafic de organe;
- cerșetorie;
- supunere la muncă forțată.

Preotul Dan Damaschin din Iași avertizează că peste 10.000 de copii din Germania, proveniți din România, sunt folosiți în scopuri sexuale.

Racolare minorilor în scopuri sexuale duce la distrugerea destinului acestora, având în vedere impactul negativ covârșitor asupra dezvoltării lor fizice și psiho-emoționale.

Din informațiile pe care le avem, în jurisprudență nu există vreun caz din această categorie pentru care să se execute o pedeapsă privativă de libertate.

De aceea, similar legislației din alte state democratice (ex. Germania, SUA), propunem mărirea limitelor pedepsei.

Sanționarea dură a infracțiunilor are cel puțin 5 componente:

- 1) pedepsirea faptei;
- 2) recuperarea prejudiciului;
- 3) prevenția;
- 4) reeducarea;
- 5) reintegrarea.

Dacă una din aceste componente nu își atinge scopul, sancțiunea este ineficientă.

**Intenția de racolare în scopuri sexuale trebuie obligatoriu sancționată cu închisoare, pedeapsa să fie foarte mare astfel încât să oprească infracțiunile în primul rând de natură sexuală, cu minori. Fără o politică de prevenție și de pedepsire a acestor bolnavi psihici, nu se va putea face niciodată nici prevenție, nici reeducare, de reintegrare nici nu poate fi vorba, decât în cazuri excepționale.**

Statul român eșuează să pedepsească agresorii sexuali ai minorilor, procurorii au închis în anul 2020 peste 80% din dosare.

În ceea ce privește acțiunea act sexual cu un minor, procurorii au clasat 6676 de dosare, pe infracțiunea de corupere sexuală a minorilor au

fost clasate 1043 de dosare, iar pe infracțiunea de viol parchetele din România au clasat 3842 de dosare.

La nivelul Curților de Apel au fost soluționate definitiv 2732 dosare privind infracțiunile la viața sexuală cu victime minore. Raportul arată cum magistrații apreciază valabilitatea consimțământului victimelor minore, fără a se raporta la vârsta acestora, situația datând din doctrina interbelică, dar și cauzele acestor abuzuri.

În anumite dosare calitatea inculpatului a atras a atras un ascendent moral asupra victimei, agresorul fiind tată, mamă, asistent maternal, rudă, concubin, profesor, mediator, antrenor sportiv, medic curant, polițist, agent de pază, vecin, colocatar.

În perioada 1 februarie 2014 primul semestru al anului 2020, pe infracțiunile prevăzute pe art. 218 - 222 Cod penal,, la nivelul României parchetele au deschis în total 18.549 de dosare. Dintre acestea doar 3496 au fost finalizate prin rechizitorii, 138 fiind acorduri de recunoaștere a vinovăției, 2279 de soluții de renunțare la urmărire penală și 12.636 de soluții de clasare.

Pe infracțiunea de viol Parchetele au clasat 3842 de dosare, cele mai multe fiind din București, Craiova și Iași.

Pe infracțiunea de agresiune sexuală parchetele au clasat 958 de dosare, iar pe infracțiunea de act sexual cu un minor au fost clasate 6676 de dosare - București, Iași, Ploiești, Galați.

Pe infracțiunea de corupere sexuală minori au fost clasate 1043 de dosare și infracțiunea de racolare a minorilor în scopuri sexuale au fost clasate 117 dosare.

În ceea ce privește soluționarea dosarelor în instanță, la nivelul Curților de Apel au fost soluționate definitiv 27332 dosare pe această problemă.

În ceea ce privește problematica abordării consimțământului de către parchete și instanță, aceasta datează din perioada interbelică, apreciindu-se în raport cu vârsta sau cum au reținut magistrații valabilitatea consimțământului minorilor.

*"Un bărbat de 70 de ani, din Bârlad, acuzat de racolare de minori în scopuri sexuale, judecat în stare de libertate, a primit sentința: un an închisoare cu suspendarea pedepsei! Individul a comis în luna iulie 2020, o infracțiune gravă, pentru care a fost plasat sub control judiciar 60 de zile. Acesta a încercat să racoleze o minoră de 12 ani, din Bârlad, zona*

*Vasile Pârvan, iar fata a sunat la 112. Patrula de poliție trimisă la fața locului l-a identificat pe bărbat, l-a reținut și l-a prezentat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Bârlad, care a dispus plasarea acestuia sub control judiciar. Bărbatul a fost trimis în judecată pe 18 decembrie anul trecut, iar ieri a primit sentința: condamnare la un an de închisoare cu suspendare și plata a 5.000 de lei daune morale și 1.500 de lei cheltuieli judiciare. O sentință care, cu siguranță va descuraja dezaxații sexuali de a racola minore pentru sex! Nu judecătorul este vinovat, ci legiutorul care a stabilit în Noul Cod Penal o pedeapsă de râsul lumii pentru o faptă foarte gravă! Moșul dezaxat sexual despre care vorbim a primit pedeapsa maximă.*

*Reamintim că Vasile B. pe data de 2 iulie 2020, se afla pe strada Vasile Pârvan, în zona Grădiniței nr.9 din localitate, când a comis fapta. O fetiță de 11 ani (acum 12 ani) era cu bicicleta printre blocuri când individul, mai bătrân decât bunicul minorei, a oprit-o, a luat-o în brațe și a sărutat-o pe ambii obraji, după care i-a făcut propuneri sexuale clare. Fata s-a speriat și a fugit, însă a avut prezența de spirit să sune la 112, având telefon mobil la ea și să reclame incidentul. Imediat, o patrulă a poliției din Bârlad a sosit în zonă și l-au identificat pe individ, l-au reținut pentru 24 de ore și l-au prezentat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Bârlad cu propunerea luării măsurilor legale. Cum legea românească nici n-a avut până la Noul Cod penal prevăzută infracțiunea de racolare de minori în scopuri sexuale, procurorul de caz l-a plasat pe individ sub control judiciar, iar pe 18 decembrie l-a trimis în judecată. Și tot legiutorii români au stabilit în Noul Cod Penal, în art. 222 referitor la cum se pedepsește racolarea minorilor în scopuri sexuale: „Fapta persoanei majore de a-i propune unui minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani să se întâlnească, în scopul comiterii unui act dintre cele prevăzute în noul cod penal, inclusiv atunci când propunerea a fost făcută prin mijloacele de transmitere la distanță, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.” Așa că, bătrânul care a îndrăznit să propună unei fete de 11 ani să facă sex cu el și mai mulți bărbați, ca să facă bani, care a pipăit-o, a sărutat-o, împotriva voinței copilei, a primit care va să zică, maximul de pedeapsă!” - <https://www.vremeanoua.ro/sentinta-de-incurajat-perversii-un-an-inchisoare-cu-suspendare-pentru-racolare-de-minori-in-scopuri-sexuale/>*

*”În data de 30.05.2021, în jurul orei 10:00, în timp ce se afla în dormitorul casei situate în orașul Năvodari, a atins persoana vătămată minoră, în vârstă de 9 ani, cu palmele pe coapse, fund și zona inghinală, apoi a întins-o pe pat, pe spate, și s-a întins peste ea, cu partea frontală a corpului, mișcându-și zona bazinului și simulând un raport sexual.*

*Cercetările vor fi efectuate în continuare de organele de cercetare penală ale poliției judiciare din cadrul Poliției orașului Năvodari, sub coordonarea procurorului de caz de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Constanța, urmând ca la finalizarea acestora să fie dispusă o soluție în cauză față de inculpat.*

*Măsurile dispuse în cauză reprezintă o etapă a procesului penal, conform Codului de procedură penală, și nu înfrâng în niciun fel principiul prezumției de nevinovăție de care beneficiază persoanele supuse cercetărilor”.*

<https://www.ziuaconstanta.ro/stiri/justitie/victima-are-9-ani-barbatul-de-68-ani-din-navodari-acuzat-de-agresiune-sexuala-nu-suporta-arestul-748837.html>

”Un caz strigător la cer: Fostul primar al comunei prahovene Șotriile, Bogdan Davidescu, condamnat definitiv în toamna anului 2019 la închisoare cu suspendare pentru pornografie infantilă, a câștigat alegerile parțiale organizate duminică, 27 iunie, după ce mandatul obținut de Davidescu în septembrie 2020 a fost invalidat de instanță, relatează Agerpres.

Conform DIICOT, în perioada 2016 - 2017, Davidescu a început o relație de concubinaj cu o minoră, care atunci avea 13-14 ani, iar relațiile sexuale pe care le-a întreținut cu acesta au avut loc începând cu vârsta de 16 ani, în mod constant, victima fiind dependentă financiar și amenințată de primarul infractor că va face publice înregistrări compromițătoare cu caracter pornografic, reprezentând-o pe minoră, ori că le va prezenta părinților acesteia în cazul în care nu va continua relația de concubinaj.

Consiliul Europei a estimat în 2020 că în Europa „unul din cinci copii cade victimă unei forme a abuzului sexual“, iar 90% dintre aceste cazuri nu ajung în atenția poliției ori a instanțelor judecătorești, informează într-un comunicat de presă fundația Salvați Copiii, care solicită parlamentului, guvernului și președinției o înăsprire a pedepselor infractorilor condamnați pentru: proxenetism, folosirea prostituției infantile, viol, agresiunea sexuală, actul sexual cu un minor, coruperea

sexuală a minorilor și racolarea minorilor în scopuri sexuale. Concomitent cu creșterea cazurilor de viol asupra minorilor au crescut și deciziile instanțelor de judecată care au aplicat pedepse cu suspendare infractorilor. Suntem pe primul loc în UE la violarea minorilor.

Deosebit de grav este însă și faptul că 55% dintre adulți justifică contactul sexual fără consimțământ, apreciind că victimele fie sunt consumatoare de droguri sau alcool, fie merg de bună voie în casa violatorului, fie poartă haine provocatoare sau sexy. Și la acest indicator care măsoară abrutizarea și lipsa de discernământ a unei mari părți a adulților ne plasăm tot pe primul loc în Europa.

În urmă cu trei ani, din toate procesele care s-au judecat pentru „act sexual cu un minor“, doar 25% dintre violatori au fost condamnați la închisoare cu executare, 25% au primit pedepse cu suspendare, iar restul proceselor nu au ajuns la o sentință.

Așa se face că numeroase cazuri prezentate de mass-media în ultimii ani relevă faptul că de multe ori judecătorii au schimbat încadrarea faptelor de viol asupra minorilor, convertindu-le la acte sexuale cu minori. Avocații reușeau să administreze probe cum că minorul a consimțit să întrețină relații sexuale cu individul din boxa acuzaților. Întrebare: chiar și așa fiind, și există într-adevăr și asemenea cazuri, are o copilă de 11-12 ani discernământul de a se supune de bună voie instinctului morbid al agresorului în schimbul banilor, cadourilor, promisiunilor de orice fel? În plină inocență, copila cu zâmbetul copilăriei nu doar pe față, ci în toată ființa, nu poate privi o brută ca pe un om.

Marea majoritate a victimelor abuzate sexual sunt copii defavorizați, din familii în care urlă sărăcia, copii din familii cu părinții divorțați, copii din familii în care tatăl, dar nu de puține ori și mama, sunt alcoolici, adolescenți și preadolescenți de la casele de copii, rezidenți ai canalelor și ai cartierelor rău famate care au fugit de-acasă și au ajuns victime ale drogurilor sau alcoolului, copii chinuiți de singurătate ai căror părinți lucrează în țările dezvoltate din Europa. Vânătoria de copile fără speranță pentru clienții din lumea politică, din lumea afacerilor, din lumea bisericească o fac de cele mai multe ori proxeneții, a căror haită e binecunoscută de beneficiari.

Un proiect de lege votat anul trecut a înăsprit pedepsele și a legiferat ca orice agresiune sexuală asupra unui minor sub 14 ani să fie încadrată ca viol și pedepsită cu închisoare de la 5 la 12 ani. Chiar și prin noua

legislație, violatorul poate scăpa după executarea a 2/3 din pedeapsa minimă.

Dacă violul este urmat de moartea victimei, pedeapsa va fi de la 9 la 18 ani, prevede aceeași lege. Până acum pragul minim era de 7 ani. Aceleași limite de pedeapsă se aplică și criminalilor. Cu toate modificările, legea înăsprii pedepselor e șchioapă, ca multe alte acte legislative. Nu poți să aplici unui violator care în urma unui viol, deseori în grup, curmă viața unei copile, aceeași pedeapsă ca unui criminal „obișnuit“. Este o crimă împotriva inocenței.

Politizarea conștiințelor și clientelismul sunt bine cunoscute și în cadrul puterii judecătorești, precum în toate instituțiile statului. Dar una e politizarea CFR-ului, de pildă, și alta e mobilizarea politică a nulițăților din instituțiile răspunzătoare de protecția copilului.

În toate actele legislative, în presă, în instanțele de judecată, în studiile sociologice și în sondajele de opinie cuvintele uzitate sunt adolescent sau minor sub 14 ani. E desigur o convenție, nu avem de ales, nu i ne putem împotrivi. Dar această convenție e golită de suflet. Toți aceștia sunt copii, cu povestea vieții lor încă neîntinate de brute. Și rămân copii până ce indivizi dezaxați, bolnavi iremediabil pierduți le curmă inocența. Ca o rană de cuțit în pulpa realității.

Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului (DGASPC) este instituția care ar trebui să preîntâmpine în primul rând violul asupra copiilor. Profesiunea de credință a acesteia se traduce în faptul că „are responsabilitatea dezvoltării și diversificării serviciilor sociale specializate, în funcție de nevoile sociale identificate, cu scopul prioritar de a menține funcționalitatea socială a persoanei, urmărind reinsertia în mediul propriu de viață, familial și comunitar“. Iată o mostră a limbii de lemn postcomuniste, cu care instituția se identifică. O instituție stufoasă, cu slujbași, mulți dintre ei, angajați după legea cumetriei, cu șefi sau funcționari necalificați, politizată până-n măduva oaselor ca toate instituțiile publice de altfel. Funcționarii văd și notează în catastif doar efectele, dar sunt orbi la cauzele care le generează.

Lipsa psihologilor în cadrul DGASPC e la fel de acută ca și în sistemul de Educație. Fluența birocratică ține cu dinții de o serie de stipendii care căpușează bugetul de cheltuieli de personal. În această situație, este de la sine înțeles că toate categoriile de copii expuși riscului de agresiuni sexuale nu beneficiază de intervenție psihologică.

Mai mult, copiii violați ar trebui să beneficieze de asistență psihologică din partea statului o lungă perioadă de timp, e vorba de ani și ani, până când trauma suferită se atenuează, astfel ca la maturitate să o poată gestiona. Pe de altă parte, nu am auzit ca funcționarii de la Direcția pentru Protecția Copilului să fie examinați măcar o dată la 2-3 ani pentru a se stabili dacă nu cumva mulți dintre ei fac umbră pământului. Sunt atâția tineri, dedicați profesiei de ocrotire a copilului, care lucrează în cu totul alte domenii decât în acela pentru care s-au pregătit. Nimeni nu-i cheamă să lucreze în structurile DGASPC. La fel stau lucrurile și cu tinerii psihologi, mulți dintre ei ajungând să se recalifice ca vânzători la supermarket-uri, la McDonald's, la companiile de telefonie mobilă.

Agresiunile sexuale asupra minorilor nu vor scădea până când pedepsele nu vor fi înăsprite substanțial, iar aceste fapte abominabile nu vor fi sancționate de comunitate în întregul ei, fără ca unii indivizi să găsescă justificări.

Se știe că chiar pușcăriașii nu numai că îi izolează pe violatori, ci le aplică cele mai crunte pedepse cuprinse în legile nescrise ale închisorilor. Uneori, violatorii sunt mutilați pentru tot restul vieții. ” - <https://www.dw.com/ro/violarea-minorilor-deseori-un-strig%C4%83t-%C3%AEn-pustiu/a-58121811>

Când un minor cu vârsta sub 15 ani este abuzat sexual în România, șansele ca o instanță de judecată națională să încadreze ca viol infracțiunea comisă sunt reduse. Statistic: cam o șansă din patru. Dacă agresorul nu lasă urme care să probeze constrângerea fizică, judecătorii pleacă în cele mai multe cazuri de la premisa că actul sexual s-a produs și cu acceptul copilului căzut victimă.

În toamna anului 2016 Judecătoria Târgu Bujor, din județul Galați, condamnă un bărbat la trei ani de închisoare pentru comiterea infracțiunii de act sexual cu un minor. Victima avea 11 ani, iar inculpatul era o rudă din partea mamei.

Tot în 2016 Judecătoria Ploiești condamnă un bărbat de 53 de ani, la cinci ani de închisoare, pentru act sexual cu un minor. Victima avea 12 ani.

La începutul lui 2017 Judecătoria Constanța schimbă încadrarea juridică în cazul unui medic homeopat trimis în judecată pentru că a violat două fete, de 11 și 13 ani. O schimbă în act sexual cu un minor.

În 2018, la Judecătoria Târgu Jiu, un bărbat este trimis în judecată pentru viol în formă continuată, dar ajunge condamnat la trei ani de închisoare pentru act sexual cu un minor. Tot la Judecătoria Târgu Jiu un profesor de 34 de ani care a abuzat sexual o elevă de 12 ani e judecat pentru aceeași infracțiune: act sexual cu un minor.

Alte și alte cazuri în care se judecă fapte de abuz sexual comise asupra copiilor trec chiar acum, în timp ce citiți aceste rânduri, cu această încadrare prin instanțele de judecată: act sexual cu un minor.

În multe din aceste cazuri, justiția română consideră că victime de 7, 9, 11 sau 13 ani și-au dat consimțământul pentru a întreține relații sexuale cu abuzatorii lor. Dacă nu există urme ale constrângerii fizice, care să dovedească faptul că victima s-a împotrivit, judecătorii tind să adopte o încadrare juridică fundamentată pe ideea că a existat o formă de consens între abuzat și abuzator.

Tendința se vede în statisticile Consiliului Superior al Magistraturii.

Două mii treizeci și șapte – acesta e numărul dosarelor ajunse, în ultimii cinci ani, în instanțele românești care privesc infracțiunea de act sexual cu un minor, arată date obținute de Dela0.ro. În aproape jumătate dintre ele, victimele au sub 15 ani. În aceeași perioadă, 355 de dosare de viol în care victima avea sub 16 ani au fost judecate.

Abuzurile sexuale (care implică minori sub 15 ani) presupus consimțite sunt de trei ori mai multe, în același interval de timp, decât cele produse prin constrângere. Acesta e, de cele mai multe ori, etalonul de judecată al justiției române în astfel de cazuri: dacă există urme ale constrângerii fizice, se încadrează la viol, dacă nu – la act sexual cu minor. În puține cazuri se iau în considerare factori secundari, precum posibilitatea existenței constrângerii psihice sau inabilitatea victimei de a înțelege în întregime consecințele deciziilor sale.

Situația nu e deloc nouă pentru justiția română. Acest fel de dreptate strâmbă se rostogolește de la an la an în sentințe ale instanțelor de judecată. Statul român a fost condamnat în 2016 la CEDO pentru încălcarea obligației sale de a proteja legal împotriva tratamentelor degradante și de a urmări interesele superioare ale minorilor în aplicarea actelor de justiție.

Pe fondul condamnării, care s-a produs exact într-un caz (semnalat la CEDO) de viol încadrat ca act sexual cu un minor, statul și-a asumat un

plan de acțiune. Acțiunea s-a concretizat prin cursuri de formare și simpozioane, dar a rămas în practică fără prea multe efecte.

În practică, instanțele românești continuă să încadreze cele mai multe fapte de abuz sexual comise asupra minorilor sub 14-15 ani ca act sexual cu un minor. Violul, ca variantă legală, este în doar unul din patru cazuri varianta procedurală aleasă de procurori sau de judecători în descrierea împrejurărilor supuse judecării.

Când a fost chemat să se apere la CEDO de acuzația că nu aplică un tratament legal corect în judecarea abuzurilor sexuale comise asupra minorilor cu vârste sub 14-15 ani, statul s-a prezentat cu o cazuistică extinsă a practicii sale judecătorești în materie.

Sunt 32 de sentințe date în cazuri de abuz sexual cu victime copii, între 2009 și 2013. Mai bine de o treime dintre ele consemnează fapta penală incriminată ca fiind actul sexual cu un minor. Judecătorii au considerat că fete cu vârste cuprinse între 11 și 14 ani au consimțit să facă sex cu bărbați cu vârste cuprinse între 19 și 38 de ani – și atunci fapta nu a mai fost viol.

Cazul semnalat CEDO care a determinat condamnarea statului român în 2016 a fost prezentat pe larg de Libertatea, în ianuarie 2019.

Cazuistica extinsă adusă înaintea Curții de statul român – cu intenția de a se apăra! – nu a fost însă cercetată și relatată public – dar, mai ales, studiată în perspectiva măsurilor pe care România și le-a asumat după condamnare.

Dela0.ro se află în posesia celor 12 sentințe judecătorești din totalul de 32 prezentate de România la CEDO spre a proba că există o practică judiciară extinsă în încadrarea abuzurilor sexuale comise asupra unor copii ca fiind acte consimțite de minor. Cele 12 hotărâri fac referire la nouă cazuri judecate între 2009-2013.

Ele descriu cu minuțiozitate cum funcționează mașinăria de făcut dreptate a statului român.

Justiție la secret

Am discutat cu oameni din sistem – procurori, avocați, psihologi, asistenți sociali. Am cerut date de la instituții precum Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național al Magistraturii, Ministerul Public, Poliția Română, CEDO.

Și am identificat alte opt cazuri similare judecate în perioada 2016-2019 de instanțe naționale, care arată perpetuarea aceluiași probleme identificate și semnalate de CEDO în 2016.

În acești trei ani instanțele din România au continuat să considere că fete de 12 ani se pot afla în situația de a fi de acord să întrețină relații sexuale cu bărbați de 53 de ani. În acești trei ani instanțele din România au continuat să schimbe încadrările din viol în act sexual cu un minor, fără să ia în calcul expertize medicale, vârsta fragedă a părții vătămate sau declarațiile acesteia.

De ce e importantă privirea pe gaura cheii pe care ne-o oferă investigarea extinsă a unor astfel de cazuri penale? Răspunsul necesită o explicație extinsă.

Actul de justiție este unul transparent și public. Publicitatea sa (adică posibilitatea acordată fiecărui cetățean de a asista la desfășurarea unui proces) asigură, în doctrina juridică, inclusiv garanția unui control civil, deci și al presei, asupra modalității de îndeplinire a actului de justiție.

Există însă situații în care ușile instanțelor și copertile dosarelor sunt închise pentru public. Cum ar fi cazurile care implică infracțiuni la viața sexuală în care părțile vătămate au sub 18 ani. Ce se întâmplă în astfel de procese rămâne strict între cei aflați în sala de judecată.

Rareori faptele – și interpretarea lor – ajung în atenția publicului prin victime sau avocații părților. De cele mai multe ori vorbim însă de victime ce provin din medii vulnerabile: comunități sărace, părinți fără educație cu un statut social precar, părinți divorțați, violenți – sau chiar din centrele de plasament ale statului.

În astfel de situații devine o chestiune de noroc ca părinții sau rudele victimelor să meargă până în pânzele albe pentru a-și găsi dreptatea. În astfel de situații părinții nu-și permit să plătească un avocat și, în cele mai multe cazuri, nu înțeleg subtilitățile juridice. În astfel de situații părțile vătămate nici nu se constituie în părți civile pentru a cere daune morale. Deși vătămăți, extrem de puțini vor ieși public să vorbească despre neregulile dintr-un sistem judiciar care le spune că fiicele lor de 10, 11 sau 12 ani au consimțit să facă sex cu bărbații pe care îi acuză de viol. - <https://beta.dela0.ro/acte-sexuale-victime-copii-judecate-fapte-consimtite/> Un bărbat de 53 de ani, din județul Vaslui, acuzat de racolarea minorilor în scopuri sexuale, a reușit să negocieze o pedeapsă de 2 ani cu suspendare, cu procurorii care l-au anchetat. Principalele argumente care

au stat la baza încheierii acordului de recunoaștere au fost lipsa antecedentelor penale și „cooperarea cu organele judiciare”. Bărbatul trebuie să facă 80 de zile de muncă în folosul comunității: la primărie sau la școala din sat.

Miruna\* avea zece ani când și-a făcut curaj să-i povestească mamei despre vecinul care o ademenea cu diverse sume de bani „pentru a face prostii”. Copila l-a ignorat pe bărbatul care avea vârsta apropiată bunicului ei până în ziua în care acesta a simulat un act sexual în apropierea sa. Se întâmpla în vara anului 2019 într-un sat de pe Valea Prutului, în comuna Stăniilești.

Miruna se juca alături de alți copii lângă casa agresorului. La un moment dat, în zonă a venit fiica bărbatului de 53 de ani, care i-a spus fetei că a fost trimisă de tatăl său să îi transmită că, dacă are nevoie de bani, îi poate cere lui. După aproximativ o oră, două dintre copile au intrat în curtea bărbatului, așa cum mai obișnuiau.

„Profitand de faptul că au rămas singuri, inculpatul i-a propus persoanei vătămate să se întâlnească la casa fiului său, unde nu locuia nimeni, să se sărute și să facă prostii, promițându-i suma de 200 de lei. Pe timpul discuției, inculpatul simula din poziția în care se afla un act sexual. Persoana vătămată s-a speriat și a plecat din curte, relatând celorlalți copii propunerea inculpatului și, ajunsă acasă, i-a povestit cele întâmplate mamei sale”, au precizat anchetatorii.

Mama copilei a sesizat imediat Poliția. În urma cercetărilor, s-a constatat că incidentul nu era unul singular, bărbatul ademenind copila în mai multe rânduri. La audieri, Miruna a povestit polițiștilor că prima dată s-a întâmplat în toamna anului 2017. Era o zi de sărbătoare și ieșise în drum, la joacă. S-a întâlnit cu vecinul care i-a arătat un gest obscen și i-a spus că, dacă îl va însoți la casa fiului său, îi va oferi 50 de lei pentru a întreține relații sexuale. Copila a fugit și a povestit prietenilor de joacă cele întâmplate. Acestea i-au spus că și lor le-a făcut astfel de propuneri, însă l-au ignorat.

Acuzat de racolarea minorilor în scopuri sexuale, bărbatul de 53 de ani a recunoscut în totalitate acuzațiile aduse împotriva sa, colaborând cu polițiștii încă de la începutul anchetei. Conduita sa i-a determinat pe procurorii Parchetului de pe lângă Judecătoria Huși să încheie un acord de recunoaștere a vinovăției.

La finalul lunii martie, Libertatea a scris despre un bărbat de 28 de ani care

a fost condamnat de Judecătoria Tulcea la 3 ani de închisoare cu suspendare, deși a întreținut relații sexuale cu o minoră de 12 ani. - <https://www.libertatea.ro/stiri/inca-un-barbat-condamnat-la-inchisoare-cu-suspendare-pentru-ca-racola-fetite-in-scopuri-sexuale-3488019>

40% dintre cazurile de minori dispăruți provin din centrele de protecție socială, de plasament și de copii cu dizabilități, iar minorii sunt traficați în afara țării, fiind „învoiți” de reprezentanții din conducerea DGASPC-urilor și „scoși la produs de către traficanți”, arată un raport al comisiei parlamentare care a anchetat situația copiilor dispăruți din România.

Raportul a fost adoptat cu majoritate de plenul Camerei, care recomandă Consiliului Suprem de Apărare a Țării (CSAT) să introducă în viitoarea sa strategie pentru perioada 2025 - 2030, ca obiectiv de securitate națională, combaterea fenomenului de dispariție a copiilor și traficului de persoane.

De asemenea, deputații recomandă reglementarea mecanismelor de lucru ale polițiștilor care acționează în activități de căutare, pentru a avea acces la instrumentele oferite de Codul de Procedură Penală pentru interceptare și localizare a minorului dispărut.

Potrivit raportului, România este pe primul loc la traficul de persoane în Europa, statistică dovedită de numeroase rapoarte internaționale.

În cadrul audierilor, chestorul Eduard Mirițescu, împuternicit adjunct al Inspectorului General al Poliției Române, a declarat că, în urma statisticilor făcute de instituție, 40% din cazurile de minori dispăruți provin din centrele de protecție (centre de zi, centrele de plasament în regim rezidențial și/ sau centre de plasament în regim de urgență, centre de copii cu dizabilități, precum și în cazul copiilor aflați în plasament la asistenți maternali profesioniști sau aflați în plasament la rude/familii), toate acestea aflându-se în subordinea Direcțiilor Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului.

Europol a constatat în ultimii 5 ani o dublare a numărului de minori dispăruți. Deși peste 90% sunt plecări voluntare, se poate vorbi de o tipologie a minorilor care aleg să plece (cei din centre de plasament, centre rezidențiale și alte locuințe sociale).

Tratate ca plecări obișnuite, de unde vor reveni, din acel moment minorii reprezintă o țintă sigură pentru persoanele care pot profita de pe urma lor. Ajung în anturaje și medii care pot determina o posibilă viitoare traficare a acestor minori (pentru exploatare în muncă, exploatare sexuală, pornografie etc), spune comisia de anchetă parlamentară.

Conform DIICOT, minorii vulnerabili predispuși a fi traficați sunt cei din mediul rural, din familii dezorganizate sau familii care și-au abandonat copiii către rude, plecând la muncă în străinătate.

Rudele nu acordă de regulă sprijin, educație sau susținere psihologică minorului asemenea părintelui.

Zonele cele mai predispuse sunt cele sărace, cele cu lipsă a locurilor de muncă, cu nivel al șomajului și abandon școlar ridicate – se creează premisele pentru copii care vor să scape din aceste medii de trai.

Astfel, primul traficant care apare, de regulă bărbat, va convinge victima minoră din zona respectivă cât de mult o iubește și îi promite că îi va oferi un trai mai bun.

Acești minori sunt vulnerabili tocmai din cauza lipsei atenției din partea familiei sau pentru că au o familie abuzivă sau din sărăcie. De foarte multe ori în ultimii ani traficanții se comportă frumos cu victima la început, pentru ca pe parcurs să se ajungă la trafic, violență, exploatare.

Copiii ajung să creadă că de fapt abuzatorul este salvatorul și că oricum le e mai bine decât le era în mediul din care proveneau (acest scenariu se întâmplă în aproape 90% din cazuri).

Județe cu nivel ridicat de recidivă sunt acele zonele cu foarte mic potențial de creștere economică (precum Botoșani, Suceava Vaslui – zone predispuse la recidivă).

Conform Avocatului Poporului, cauzele care determină astfel de plecări depind de felul în care sunt tratați copiii în acele centre.

Cei mai mulți copii provin din medii defavorizate. Ei au nevoie de comunicare, ei acumulează pe parcursul vieții frustrări și ajung să aibă un comportament deranjant pentru cei din jur. Atâta timp cât nu se va găsi un răspuns corespunzător la toate vulnerabilitățile pe care acești copii le au, ei vor fi întotdeauna tentați “să cadă pradă primului cântec pe care îl vor auzi”, și se întâmplă de cele mai multe ori în afara centrului din sistemul de protecție, se mai spune în raport.

Fetele recunosc însă că prostituția e tot ceea ce știu ele să facă, încă din copilărie. La rândul lor, Mia Scarlat, socio-psiholog, președinte fondator al Asociației Mia's Children, precum și Mirela Zivari, psihoterapeut, audiate în cadrul Comisiei de anchetă în data de 22 iulie 2020, au confirmat faptul că “persoanele traficate în scopuri sexuale sau de cerșetorie sunt racolate din cadrul centrelor din cadrul DGASPC prin intermediul rețelei Facebook.

-

<https://romania.europalibera.org/a/dintre-cazurile-de-minori-disp%C4%83ru%C8%9Bi-provin-din-casele-de-copii/30966866.html>

Racolarea copilului – un comportament premeditat, menit să asigure încrederea și cooperarea copiilor până la implicarea lor într-o relație sexuală – este un proces ce începe cu alegerea de către infractor a unui loc-țintă, ce va fi atrăgător pentru copii. Pe măsura dezvoltării încrederii între copilul-victimă și infractor, cel din urmă caută să convingă copiii să accepte o relație sexuală, introducând un element sexual în relația lor. Din punct de vedere criminologic, este semnificativă constatarea potrivit căreia mediul electronic a devenit un autentic furnizor de legitimare pentru pedofili și pentru conduita lor, fără ca aceasta să însemne că tehnologia poartă vina proliferării acestui fenomen. Cum bine s-a spus, nu tehnologia, ci utilizatorii ei comit abuzuri împotriva copiilor. Noul trend în domeniu, insidios și periculos deopotrivă, este așa-numitul grooming, un mod de acțiune prin care, o persoană cu inclinații pedofile, pregătește transferul relației cu un minor, de pe ecranul calculatorului, în lumea reală, în scopul săvârșirii, față de acel minor, a unei infracțiuni privind viața sexuală. Într-un studiu de referință, Rachel O'Connell identifică cinci etape ale grooming-ului. Mai întâi, se realizează legătura de amiciție cu minorul. Apoi se încearcă stabilirea unei veritabile relații de prietenie, minorul fiind îndemnat să vorbească despre problemele lui, ori despre faptul că cei din jurul lui nu-i înțeleg aspirațiile și felul de a fi. În a treia etapă, făptuitorul efectuează o evaluare a riscului de a fi descoperit de terți. Etapa a patra marchează o consolidare a relației de prietenie și încredere, în care minorul și făptuitorul simt că pot discuta despre orice subiect. În fine, ultimul stadiu este cel în care făptuitorul îi va cere copilului să-i transmită o imagine a sa, într-o ipostază sexual explicită.

Dacă e să facem referință la bunele practici europene, menite să prevină și să estompeze efectele adverse ale utilizării de către minori a tehnologiilor informaționale și de comunicare, sunt demne de menționat exemplele unor state ca Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord, Franța, Germania, Finlanda, Belgia, Spania, Italia și Republica Cehă, unde furnizorii de servicii de internet trebuie să asigure un software gratuit pentru controlul parental, iar conținuturile și comportamentele prejudiciabile pot fi semnalate cu sprijinul diverselor părți interesate (poliția, ONG-uri etc.).

**ȘI SĂ NU UITĂM CĂ TOTUL ÎNCEPE CU O RACOLARE! DECI PRIMUL PAS TREBUIE TĂIAT ȘI PEDEPSIT MAXIM!**

Iar minorul este minor până la 18 ani, neexistând nicio diferență între copiii de 14 ani și 16 ani, raportat la acest gen de infracțiuni. Copiii sunt copii, iar noi avem obligația să le apărăm integritatea mentală și corporală și puritatea.

**SENATOR DIANA IOVANOVICI-ȘOȘOACĂ  
PARTIDUL S.O.S. ROMÂNIA**